

[Hartvig Frisch.]

Helhedsbillede af Fortidens Kultur, socialt forstaaet, af de Forhold, hvorunder Menneskene den Gang levede.

Og dér vil jeg tro, at man kun kan udtale sin Glæde over den Ordning, her frembyder sig, idet de Arealmuligheder, Ordningen byder paa, efter hvad man kan se af Bemærkningerne til Lovforslaget, gør det muligt for Ledelsen ved den Opstilling, der nu kommer, at undgaa, at Folkemuseet kommer til at ligne en Antikvarbutik, men bliver et Museum. Den, der bevæger sig igennem Salene, gennemgaar dansk Historie og oplever derigennem den mægtige sociale Udviklingsproces, det danske Folk har gennemlevet.

For Frilandsmuseets Vedkommende er det glædeligt, at der er Tale om en stor Udvidelse. Jeg melder mig som Tilhænger af, at Frilandsmuseet bliver, hvor det er, i Lyngby, hvor det, som der staar i Bemærkningerne, ligger i naturskønne Omgivelser, som man kan inddrage. Museet ligger lige i Nærheden af et Slot, og vi nærmer os en Tid, hvor alle Slotte utvivlsomt vil blive Museumsgenstande, og det glæder mig, at man har en saa stor Museumsgenstand liggende lige i Nærheden, der paa naturlig Maade maa repræsentere dansk Bondekultur og Almuekultur og kan glide ind og blive det Billede af det danske Folks Historie, man maa regne med, Frilandsmuseet skal være.

Der staar talt om de Udgifter, der vil blive til Frilandsmuseet, og der omtales noget, der hedder „Kroen“, det findes under Driftsbygninger; det er aabenbart ikke en gammel kulturhistorisk Bygning, men jeg tænker mig, at man ud imod Landevejen ønsker at opføre en Kro i gammel Bygningsstil, og der skal formentlig være en gammel Indkørselsport ud imod Landevejen, saa man ikke kan undgaa at komme derind; man vil aabenbart dreje Strømmen i Retning af Frilandsmuseet, der hidtil paa en sørgelig Maade har ligget afsides.

Det skulde glæde mig, om det kunde lykkes at faa Frilandsmuseet draget ind i Folks Bevidsthed og samtidig med Udvidelsen i den naturskønne Egn faa gjort det til, hvad det fortjener at være, noget lignende, som jeg ikke skal nægte, Aarhus By har formaaet i højere Grad at frembringe med deres gamle By derovre, hvor de, uden at man egentlig kan sige, at den Egn, de har lavet det paa, er bedre, har formaaet at skabe et Interiør, der virker som en Helhed; man bevæger sig dér netop,

som om man var i gamle Tider. Dette er hidtil ikke rigtig lykkedes for Frilandsmuseet.

Foruden disse Fordele bliver der — det vil jeg slutte med — store tekniske Fordele ved at bygge Bygningerne under eet.

Endelig er der Beskæftigelsesspørgsmaalet. Det er klart, at i en Tid som denne vilde det at standse disse Bygningsarbejder eller ikke fuldføre dem betyde en Forringelse af Beskæftigelsesmulighederne; som man ikke kan undlade at tage et meget stort Hensyn til, saa ogsaa ud fra det Synspunkt glæder det mig at kunne anbefale, at man tager dette Forslag op til en hurtig og velvillig Behandling, hvad jeg altsaa paa mit Partis Vegne absolut skal anbefale.

Vanggaard: Ved Vedtagelsen af Lovforslaget om Nationalmuseets Bygning var alle enige om, at Folkemuseet ikke kunde fortsætte med at være Stifbarn — det ligger jo for Tiden opmagasineret i Kunstindustrimuseets Bygning, kun en mindre Del er udstillet —, fordi alle var enige om dets fremragende kulturhistoriske Betydning, og at en Løsning maatte komme. Vi kædede oven i Købet Løsningen af Spørgsmaalet om Folkemuseet til Løsningen af Nationalmuseets Bygningsforhold, saaledes at det i Loven blev bestemt, at Ministeren inden et Aar skulde fremsætte et Forslag til Ordning af Folkemuseets Bygningsforhold. Undervisningsminister Byskov imødekom ogsaa dette Krav ved at fremsætte et Forslag om Bygning af et Folkemuseum ved Frederiksholms Kanal paa Materialgaardens Grund og Bevarelse og Udvidelse af Frilandsmuseet ude i Lyngby, og den nuværende højtærede Undervisningsminister har jo fremsat et Forslag i Fjor om at samle saavel Folke- som Frilandsmuseum paa Arsenaløen, en Plan, som jeg syntes havde meget tiltalende ved sig, men som maatte opgives, dels maaske paa Grund af Grundens Beskaffenhed, dels og navnlig fordi Københavns Havnevæsen ytrede stærke Ønsker om, at dette Areal maatte bevares som Reserve for Havnen.

Dermed faldt denne i og for sig tiltalende Tanke. Jeg har nemlig egentlig været Tilhænger af, at det bedste var at samle Folkemuseet sammen, med Frilandsmuseets Afdeling paa samme Sted, saaledes at man kunde bese hele Folkemuseet paa een Gang. Fordi der kan samles meget sammen paa eet Sted, behøver man selvfølgelig ikke at sluge al Visdom ved et Besøg; hvis jeg mente, det var nødvendigt, vilde jeg være meget betænkelig ved at gaa